Dosar nr. 3-2331/2025

H O T Ă R Î R E
Î N  N U M E L E  L E G I I
*Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 23 iunie 2026 în mun. Chişinău*
*Hotărârea integrală întocmită la 07 septembrie 2026*

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Gheorghe MÎȚU
Grefier Olga SUȘCHEVICI

*Cu participarea*:
Reprezentantului reclamantului S.R.L. ”Regional Transport” – *****
Reprezentantului pîrîtului Agenția Națională Transport Auto – *****

Examinînd în ședința de judecată publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ”Regional Transport” către Agenția Națională Transport Auto privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

A  C O N S T A T A T:

*Argumentele şi solicitările reclamantului.*

La data de 12 septembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată ”Regional Transport” sa adresat cu acțiune în contencios administrativ către Agenţia Naţională Transport Auto, prin care a solicitat:

- Constatarea ilegalității actelor administrative emise de ANTA, prin care au fost eliberate autorizațiile de transport rutier interraional pentru S.R.L. ”Regional Transport” cu termen redus de valabilitate, prin raportare la art. 38 alin. (16) din Codul Transporturilor Rutiere;

- Obligarea pârâtului ANTA să modifice termenul de valabilitate al autorizațiilor de transport rutier emise reclamantei şi să elibereze noi autorizații cu termen de 8 ani şi să actualizeze Programul de transport rutier interraional şi a registrelor de evidență ANTA, conform dispozițiilor legale în vigoare, fie să oblige ANTA să emite alte autorizații noi cu termenul legal prevăzut de legislaţie (f.d. 3-22).

În motivarea acțiunii, a menționat că S.R.L. „Regional Transport” a fost constituită în urma reorganizării prin dezmembrare a S.R.L. „Gloria Logistics”, prin desprinderea unei părți din patrimoniul acesteia. Potrivit bilanțului de repartiție din 28.05.2024, societății reclamante i-a fost transmis dreptul de executare a unor rute regulate, ulterior fiind înregistrată în calitate de operator de transport și fiindu-i atribuite respectivele rute.

În urma procedurii de modificare a operatorului de transport, ANTA a emis în perioada aprilie–iunie 2025 un număr de autorizații de transport rutier pentru serviciile regulate atribuite societății, însă acestea au fost eliberate cu termene de valabilitate diferite, cuprinse, în funcție de autorizație, între anii 2028 și 2029. În opinia reclamantei, aceste termene nu corespund duratei de 8 ani prevăzute de art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere.

În acest context, societatea reclamantă a menționat că, la 19 mai 2025, a solicitat ANTA rectificarea autorizațiilor și eliberarea acestora cu termenul legal de valabilitate de 8 ani. Prin răspunsul nr. 08/3-1-3257 din 09.06.2025, autoritatea a respins solicitarea, apreciind că autorizațiile au fost emise în conformitate cu cadrul legal.

Ulterior, reclamanta a precizat că a formulat, la 02.07.2025, cerere prealabilă prin care și-a exprimat dezacordul față de răspunsul ANTA și a solicitat reexaminarea situației. Prin răspunsul nr. 02/1-1-3987 din 15.07.2025, cererea prealabilă a fost respinsă ca tardivă, autoritatea considerând că aceasta a fost depusă după expirarea termenului de 30 de zile.

Reclamanta a invocat, însă, prevederile art. 165 alin. (2) din Codul administrativ, susținând că actele de predare-primire prin care i-au fost transmise autorizațiile nu conțineau informații privind căile de atac. În aceste condiții, în opinia sa, termenul pentru depunerea cererii prealabile era de un an de la comunicarea actului, astfel încât cererea din 02.07.2025 a fost depusă în termen.

Prin cererea din 04.08.2025, a solicitat repetat examinarea cererii prealabile, însă ANTA, prin răspunsul din 11.08.2025, nu ar fi examinat efectiv argumentele invocate, limitându-se la considerente formale.

Pe fondul litigiului, reclamanta a invocat prevederile art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere, potrivit cărora autorizațiile de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional și interraional se eliberează pentru un termen de 8 ani. În opinia acesteia, după reorganizarea S.R.L. „Gloria Logistics” și transmiterea dreptului de executare a rutelor către S.R.L. „Regional Transport”, autorizațiile emise noului operator trebuiau să beneficieze de termenul legal de 8 ani, iar menținerea termenelor de valabilitate ale autorizațiilor precedente nu își găsește temei în legislație.

Reclamanta a susținut că prevederile art. 37 și art. 38 din Codul transporturilor rutiere reglementează expres situațiile în care termenul autorizațiilor poate fi menținut sau prelungit, iar cazul reorganizării prin dezmembrare nu justifică, în opinia sa, reducerea termenului de valabilitate al noilor autorizații.

De asemenea, societatea reclamantă a precizat că ANTA a invocat în motivarea răspunsului prevederile art. 205 alin. (4) din Codul civil, însă această normă reglementează efectele reorganizării persoanei juridice și nu poate constitui, în opinia sa, temei pentru stabilirea termenului de valabilitate al autorizațiilor de transport rutier.

Reclamanta a invocat și încălcarea obligației de motivare prevăzute de art. 31 și art. 118 din Codul administrativ, susținând că răspunsurile ANTA nu conțin o analiză efectivă a situației de fapt și a normelor speciale aplicabile, autoritatea limitându-se la invocarea unor prevederi care, în opinia sa, nu răspund obiectului solicitării.

Totodată, reclamanta a susținut că prevederile art. 38 alin. (16) referitoare la posibilitatea prelungirii autorizației, la cererea operatorului, sunt dificil de aplicat în lipsa condițiilor aprobate de Guvern. În opinia sa, lipsa reglementărilor subsecvente nu poate constitui temei pentru aplicarea discreționară și defavorabilă a normei în raport cu operatorii de transport.

În acest sens, societatea reclamantă a invocat principiile legalității, proporționalității, securității juridice și bunei-credințe în activitatea administrativă, susținând că autoritatea publică nu poate interpreta extensiv și defavorabil o normă legală pentru a restrânge drepturile unui operator economic, în condițiile în care legea stabilește expres durata de valabilitate a autorizațiilor.

În concluzie, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, constatarea nelegalității actelor administrative prin care autorizațiile de transport rutier interraional i-au fost eliberate cu termen

redus de valabilitate și obligarea ANTA să modifice termenul acestora la 8 ani, să elibereze autorizații noi corespunzătoare și să opereze modificările necesare în Programul de transport rutier interraional și în registrele de evidență ale autorității.

La 22 decembrie 2025, S.R.L. „Regional Transport" a depus cererea de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat obligarea A.A. „Agenția Națională Transport Auto" să modifice termenul de valabilitate al autorizațiilor emise în temeiul Ordinului nr. 61 din 04 martie 2025, cu modificările ulterioare, prin stabilirea acestuia la 8 ani, în conformitate cu art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere, precum și actualizarea Programului de transport rutier interraional și a registrelor de evidență ale ANTA (f.d. 49-54).

În susținerea cererii, societatea reclamantă a precizat că obiectul acțiunii nu îl constituie revocarea autorizațiilor de transport, întrucât aceasta ar afecta desfășurarea activității sale economice, ci modificarea termenului de valabilitate al autorizațiilor deja emise, astfel încât acesta să corespundă termenului legal de 8 ani.

Reclamanta a menționat că, prin Ordinul ANTA nr. 61 din 04 martie 2025, i-a fost atribuit dreptul de deservire a mai multor servicii regulate interraionale, iar, în executarea acestuia, autoritatea i-a eliberat autorizațiile de transport rutier aferente. Potrivit reclamantei, deși art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere stabilește termenul general de valabilitate al autorizațiilor la 8 ani, autorizațiile emise în cazul său au fost stabilite pentru perioade mai scurte, cu termene de expirare cuprinse între anul 2028 și anul 2029.

În acest context, societatea reclamantă a invocat faptul că situația sa nu se încadrează în cazurile expres prevăzute de art. 37 alin. (1) lit. b), e)-h) din Codul transporturilor rutiere, în care noile autorizații pot păstra termenul de valabilitate al celor anterioare. Prin urmare, aceasta a susținut că ANTA urma să emită autorizațiile cu termenul legal de 8 ani.

Cu referire la termenul de contestare, reclamanta a precizat că nu putea cunoaște, la momentul emiterii Ordinului nr. 61 din 04 martie 2025, termenul concret de valabilitate care urma să fie înscris în autorizații, acesta devenind cunoscut doar la momentul eliberării lor, fapt reflectat în actele de predare-primire. În consecință, aceasta a susținut că cererea prealabilă a fost depusă în termenul legal.

Totodată, S.R.L. „Regional Transport" a invocat că ANTA nu a justificat în mod corespunzător legalitatea termenelor reduse de valabilitate, iar interpretarea dată de autoritate prevederilor Codului transporturilor rutiere nu corespunde situației juridice concrete a reclamantei.

Prin urmare, societatea reclamantă a solicitat obligarea ANTA să modifice termenul de valabilitate al autorizațiilor emise în baza Ordinului nr. 61 din 04 martie 2025, cu modificările ulterioare, prin stabilirea acestuia la 8 ani, precum și să efectueze actualizările corespunzătoare în Programul de transport rutier interraional și în registrele de evidență ale autorității.

Ulterior, la data de 29 decembrie 2025, S.R.L. „Regional Transport" a depus cererea de concretizare, prin care a solicitat:

- Constatarea nelegalității faptului că ANTA la emiterea autorizațiilor de transport rutier de personae prin servicii regulate menționate în cerere a stabilit în aceste autorizații un termen redus de valabilitate, raportat la prevederile art. 38 alin. (16) din Codul Transporturilor Rutiere mT50/2014.

- Obligarea pârâtului ANTA să elibereze alte autorizații de transport rutier pentru serviciile regulate conform ordinului nr. 61 din 04 martie 2025 și modificările efectuate ulterior la unele servicii regulate, pe un termen de valabilitate de 8 ani și să actualizeze Programului de transport

rutier interraional și a registrelor de evidență ANTA, conform dispozițiilor legale în vigoare, fie să oblige ANTA (f.d. 57-58).

A precizat în acest sens că nu contestă Ordinul nr. 61 din 04 martie 2025, întrucât acesta a reglementat exclusiv excluderea unor operatori de transport și atribuirea dreptului de deservire a curselor regulate către S.R.L. „Regional Transport", fără a conține vreo mențiune referitoare la termenul de valabilitate al autorizațiilor ce urmau a fi emise.

Ordinul ANTA nr. 61 nu putea fi contestat pentru o pretinsă încălcare inexistentă și imprevizibilă la momentul emiterii sale, susținând că situația juridică a devenit clară doar la momentul intrării în posesia autorizațiilor. În acest context, a invocat că a pretinde contestarea Ordinului reprezintă o aplicare eronată a legii, contrară principiului legalității prevăzut de art. 21 din Codul administrativ și dispozițiilor art. 17 din același cod, întrucât dreptul pretins vătămat ar fi apărut abia la data emiterii autorizațiilor. În baza celor expuse, S.R.L. „Regional Transport" a solicitat instanței: constatarea nelegalității stabilirii unui termen redus de valabilitate în autorizațiile de transport rutier de persoane prin servicii regulate, raportat la prevederile art. 38, alin. (16) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014 și Obligarea pârâtei ANTA să elibereze noi autorizații de transport rutier pentru serviciile regulate, în baza Ordinului nr. 61 din 04 martie 2025 și a modificărilor ulterioare, cu un termen de valabilitate de 8 ani, precum și să actualizeze Programul de transport rutier interraional și registrele de evidență, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

*Obiecțiile autorității publice pârâte.*

La data de 5 noiembrie 2025, autoritatea publică pârâtă, Agenția Națională Transport Auto (ANTA), a depus referința la acțiunea de contencios administrativ, solicitând respingerea acesteia ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată (f.d. 25-28).

Cu privire la fondul cauzei, pârâta a susținut că autorizațiile de transport rutier eliberate S.R.L. „Regional Transport" în temeiul Ordinului ANTA nr. 61 din 04.03.2025 au fost emise cu respectarea cadrului normativ aplicabil.

ANTA a menționat că S.R.L. „Regional Transport" a solicitat corectarea termenului de valabilitate al autorizațiilor, însă autoritatea publică a considerat că nu există temei pentru modificarea acestuia, întrucât termenul înscris în autorizațiile emise corespunde reglementărilor aplicabile situației concrete.

Totodată, pârâta a susținut că Ordinul nr. 61 din 04.03.2025 constituie actul administrativ prin care reclamantei i-a fost atribuit dreptul de deservire a serviciilor regulate, iar autorizațiile de transport au fost eliberate ulterior, în executarea acestuia. În opinia ANTA, modificarea termenului de valabilitate solicitată de reclamantă nu poate fi realizată în mod automat prin raportare exclusivă la termenul general de 8 ani prevăzut de art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere, fiind necesară luarea în considerare a circumstanțelor în care au fost atribuite și preluate serviciile regulate.

Pârâta a invocat, de asemenea, prevederile referitoare la modificarea programului de transport rutier și a susținut că, în cazul modificării operatorului de transport, autorizațiile emise noului operator pot avea termenul de valabilitate aferent autorizațiilor anterioare, în condițiile prevăzute de lege.

În acest context, ANTA a considerat că solicitarea reclamantei de stabilire a unui termen nou de 8 ani nu poate fi admisă în lipsa întrunirii condițiilor legale pentru modificarea termenului de valabilitate al autorizațiilor deja emise.

Prin urmare, pârâta a susținut că autorizațiile eliberate S.R.L. „Regional Transport" au fost emise în conformitate cu cadrul legal aplicabil și că nu există temei juridic pentru obligarea

ANTA la modificarea termenului acestora și la actualizarea corespunzătoare a Programului de transport rutier interraional și a registrelor de evidență.

*Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.*

În ședința de judecată reprezentantul S.R.L. „Regional Transport" - administratorul ***** a susținut integral acțiunea, solicitând admiterea acesteia în sensul pretențiilor formulate.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei Agenția Națională Transport Auto - *****, împuternicit în baza procurii nr. 02/1-1-86 din 26.05.2026, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, susținând argumentele de fapt și de drept invocate în referința depusă la dosar.

*Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ.*

În privința admisibilității acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată relevă următoarele.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 207, alin. (2) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Lista temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ prevăzută de art. 207, alin. (2) din Codul administrativ nu este una exhaustivă, ci enunțiativă, fapt care poate fi dedus din interpretarea literală a cuvintelor "în special cînd" din cuprinsul acestui text de lege.

Prin urmare, prin raportare la prevederile art. 207, alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ sau a unor capete de cerere din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ, nefiind legată exclusiv de temeiurile de inadmisinbilitate menționate la art. 207, alin. (2) din Codul administrativ.

Dispozițiile legale citate mai sus enunță temeiurile de bază de admisibilitate a acțiunii în contencios administrative, după cum urmează:

a) prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

b) competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

c) respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

d) respectarea procedurii prealabile;

e) respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

f) prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Respectiv, instanța de judecată va analiza fiecare temei de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ în baza criteriilor enunțate.

Având în vedere necesitatea verificării întrunirii condițiilor de admisibilitate, instanța urmează să stabilească, cu prioritate, tipul acțiunii cu care a fost sesizată.

Din materialele cauzei rezultă că, prin Ordinul Agenției Naționale Transport Auto nr. 61 din 4 martie 2025, „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional", emis în temeiul cererii operatorilor de transport rutier S.R.L. „Moldtrans-Tur" (IDNO 1002600001235), S.R.L. „Gloria Logistics" (IDNO 1020600013858) și S.R.L. „Regional Transport" (IDNO 1024602009770), înregistrată cu nr. 01/1296 din 20 februarie 2025, s-a dispus modificarea Programului de transport rutier interraional și a listei operatorilor de transport rutier, prin excluderea S.R.L. „Moldtrans-Tur" și S.R.L. „Gloria Logistics" de la deservirea serviciilor regulate și stabilirea deservirii serviciilor respective de către S.R.L. „Regional Transport".

Totodată, prin același ordin, S.R.L. „Gloria Logistics" a fost obligată să restituie Agenției Naționale Transport Auto, în termen de 10 zile, autorizațiile de transport seria ANTA nr. 0117177–0117180, 0117869–0117870, 0116986–0116991, 0117877–0117880, 0118228–0118231, 0117873–0117876, 0116992–0116993, 0117143–0117152, 0117215–0117224, 0117191–0117200, 0117201–0117202, 0117153–0117162, 0117166–0117168, 0117171–0117172, 0117871–0117872, 0117073–0117102, 0128746–0128748, 0116980–0116981, 0116942–0116946, 0116822–0116829, 0116947–0116952, 0116953–0116954, 0117103–0117114, 0117115–0117126, 0117175–0117176, 0116955–0116956, 0116830–0116831, 0116957–0116962, 0116963–0116966, 0116967–0116970, 0116832–0116839.

De asemenea, S.R.L. „Moldtrans-Tur" a fost obligată să restituie autorizațiile de transport seria ANTA nr. 0114886, 0114954–0114955, 0115025–0115028, 0115035–0115036, 0115276–0115277, 0114883–0114884, 0116887–0116898, 0115029–0115032, deținute pentru serviciile nominalizate (f.d. 7–8).

Ulterior, la 19 mai 2025, S.R.L. „Regional Transport" a depus cererea nr. 16, prin care a solicitat rectificarea și înlocuirea autorizațiilor de transport rutier emise anterior, a căror valabilitate fusese stabilită până în anii 2028–2029 (f.d. 9).

Prin răspunsul nr. 08/3-1-3257 din 9 iunie 2025, Agenția Națională Transport Auto a respins solicitarea reclamantei, reținând că autorizațiile de transport au fost eliberate cu respectarea cadrului normativ aplicabil (f.d. 10).

Nefiind de acord cu poziția autorității publice, la 26 iunie 2025, S.R.L. „Regional Transport" a formulat cererea prealabilă, în temeiul art. 19 din Codul administrativ al Republicii Moldova, prin care și-a exprimat dezacordul față de răspunsul din 9 iunie 2025 și a reiterat solicitarea privind rectificarea termenului de valabilitate a autorizațiilor de transport (f.d. 11–12).

Prin răspunsul nr. 02/1-1-3987 din 15 iulie 2025, Agenția Națională Transport Auto a respins cererea prealabilă ca fiind depusă tardiv, motivând că aceasta a fost formulată cu

depășirea termenului de 30 de zile calculat de la data comunicării actului administrativ individual (f.d. 13).

La 31 iulie 2025, S.R.L. „Regional Transport” a depus o nouă cerere, prin care a solicitat reexaminarea cererii prealabile, invocând faptul că autorizațiile de transport i-au fost eliberate în baza unor acte de predare-primire care nu conțineau informații referitoare la căile și termenele de atac. În acest context, reclamanta a invocat dispozițiile art. 165 alin. (2) din Codul administrativ, susținând că, în cazul în care actul administrativ individual nu conține o indicare corectă a căilor de atac, termenul pentru depunerea cererii prealabile este de un an de la comunicarea actului, termen pe care aceasta îl consideră respectat. Totodată, reclamanta a solicitat repunerea în termen a cererii prealabile nr. 21 din 26 iunie 2025 (f.d. 14–15).

Prin răspunsul nr. 02/1-1-4454 din 11 august 2025, Agenția Națională Transport Auto a respins cererea formulată de S.R.L. „Regional Transport”, indicând că chestiunea privind repunerea în termen pentru formularea acțiunii, precum și aprecierea caracterului tardiv al acesteia, ține de competența instanței de judecată, fiind deschisă calea adresării în contencios administrativ (f.d. 16).

În aceste circumstanțe, ca urmare a dezacordului cu soluțiile adoptate de autoritatea publică în cadrul procedurii prealabile, la 12 septembrie 2025, S.R.L. „Regional Transport” a sesizat instanța de contencios administrativ, solicitând exercitarea controlului judecătoresc asupra legalității actelor administrative contestate și obligarea Agenției Naționale Transport Auto la emiterea unui act administrativ individual favorabil.

În concret, reclamanta solicită obligarea autorității publice să modifice termenul de valabilitate al autorizațiilor de transport emise în temeiul Ordinului nr. 61 din 4 martie 2025 în favoarea S.R.L. „Regional Transport”, IDNO 1024602009770, cu modificările ulterioare, prin stabilirea unui termen de valabilitate de 8 (opt) ani, calculat din data emiterii acestora, precum și actualizarea, în consecință, a Programului de transport rutier interraional și a registrelor de evidență ale Agenției Naționale Transport Auto.

Conform art. 206 alin. (1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Potrivit art. 224 alin. (1) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Raportând prevederile legale menționate la pretențiile formulate de reclamant, se reține că prezenta acțiune are natura juridică a unei acțiuni în obligare, întrucât obiectul principal al acesteia îl constituie obligarea autorității publice pârâte la întreprinderea unei acțiuni administrative determinate, respectiv la modificarea termenului de valabilitate al autorizațiilor de transport emise în favoarea S.R.L. „Regional Transport”, prin stabilirea acestuia pentru o perioadă de 8 ani de la data emiterii autorizațiilor, cu efectuarea modificărilor corespunzătoare în Programul de transport rutier interraional și în registrele de evidență ale Agenției Naționale Transport Auto.

Prin urmare, obiectul juridic principal al acțiunii îl reprezintă revendicarea reclamantei privind emiterea unui act administrativ individual favorabil, ceea ce determină calificarea

prezentei acțiuni drept acțiune în obligare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ.

a) În ceea ce privește prima condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care presupune existența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprins de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public și comunicat destinatarului.

Analizând prima condiție de admisibilitate, instanța reține că specificul acțiunii în obligare constă în faptul că aceasta nu are ca obiect contestarea unui act administrativ individual deja emis, ci urmărește obținerea unui act administrativ pe care autoritatea publică a refuzat să îl emită sau nu l-a emis în termenul prevăzut de lege.

În speță, societatea reclamantă contestă refuzul autorității cadastrale de a satisface solicitările formulate, respectiv de modifica termenul de valabilitate al autorizațiilor emise în baza Ordinului nr. 61 din 04 martie 2025 în favoarea S.R.L. ”Regional Transport” cu ulterioarele modificări, pe un termen de 8 (opt) ani din data emiterii, cu actualizarea ulterioară a Programului de transport rutier interraional și a registrelor de evidență ale Agenției Naționale Transport Auto.

În aceste condiții, instanța reține că este întrunită prima condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, întrucât există o manifestare de voință a autorității publice, exprimată printr-un refuz cu caracter defavorabil reclamantei, care este susceptibilă de verificare sub aspectul legalității în cadrul controlului judecătoresc.

b) Referitor la cea de-a doua condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ, se apreciază că la caz, competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art.191 alin. (1) și art.196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

c) Referitor la cea de-a treia condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată relevă că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant corespunde în totalitate exigențelor privind forma și conținutul, iar careva inadvertențe în acest sens nu au fost constatate și nici invocate de către pîrît.

d) Referitor la cea de-a patra și a cincea condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează respectarea procedurii prealabile și a termenului de înaintare a acțiunii, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 208 alin. (1) și (3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare şi acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău din 9 ianuarie 2026, a fost examinată chestiunea admisibilității acțiunii sub aspectul respectării procedurii prealabile și a termenului de înaintare a

acțiunii, instanța constatând întrunirea acestor condiții și respingând, în această parte, excepția de inadmisibilitate invocată de pîrîtă (f.d. 59-63).

Prin urmare, asupra acestor două aspecte de admisibilitate instanța s-a pronunțat deja printr-un act judiciar, astfel încât acestea nu urmează a fi reevaluate în cadrul examinării fondului cauzei.

e) Referitor la cea de-a șasea condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează revendicarea de către reclamant a unui drept vătămat propriu căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă, instanța de judecată reține următoarele.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Art. 43 alin. (1) din Constituție, stabilește că orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului.

Din prevederile art. 53, alin. (1) din Constituție, rezultă că persoana *vătămată într-un drept* ***al său*** (s.i.) de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Din prevederile art. 20 din Codul administrativ rezultă: dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Din prevederile art. 207, alin. (2), lit. e) Cod administrativ, rezultă că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Prin urmare, reclamantul are dreptul de a sesiza instanța ori de câte ori, dintr-o analiză sumară a circumstanțelor – inclusiv a conținutului cererii, a actelor administrative contestate și a documentelor din dosar – reiese o posibilă atingere adusă unui drept subiectiv. Această probabilitate este prezumată atunci când persoana este destinatarul unui act administrativ individual cu caracter defavorabil sau are calitatea de terț afectat.

Așadar, noțiunea de „revendicare a încălcării” nu se confundă cu cea de „vătămare a dreptului”: prima fundamentează dreptul procesual de a acționa în instanță, iar a doua trebuie dovedită în cadrul fondului cauzei. Stabilirea vătămării este, așadar, o chestiune de fond și nu o condiție preliminară pentru accesul la justiție, în acord cu prevederile art. 6 din CEDO, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 39 din Codul administrativ.

În acest context, instanța reține că reclamanta S.R.L. „Regional Transport” afirmă că i-a fost încălcat dreptul la exercitarea activității de transport, conform art. 17 din Codul

administrativ, susținând că refuzul autorităților de a modifica termenul de valabilitate al autorizațiilor de transport emise societății s-a bazat pe o interpretare greșită a art. 38 alin. (16) din Codul Transporturilor Rutiere. Potrivit reclamantei, această interpretare eronată a normei a dus la stabilirea incorectă a duratei de valabilitate a autorizațiilor, ceea ce lezează dreptul său la exercitarea activității de transport în condiții normale și le afectează în mod direct posibilitatea de a desfășura activitatea economică autorizată, perturbând în mod nejustificat dreptul de a activa conform autorizațiilor emise.

Astfel, se constată că acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la instanța competentă material și teritorial, cu respectarea termenului legal. Cererea de chemare în judecată îndeplinește toate condițiile de formă și conținut, nefiind constatate sau invocate neregularități de către pârât. De asemenea, reclamanta a ales corect tipul acțiunii, conform art. 206 din Codul administrativ, pentru a-și revendica drepturile. Prin urmare, nu există motive de inadmisibilitate în sensul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ.

*Temeinicia acţiunii.*

*Examinînd acțiunea depusă, audiind explicațiile participanților la proces și analizînd probele administrate, în contextul corelării acestora și în raport cu prevederile legale aplicabile, instanța de judecată, ajunge la concluzia că acțiunea formulată este întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele motive.*

În conformitate cu prevederile art. 20, alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189, alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 219, alin. (1) Cod administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Din prevederile art. 224, alin. (1) Cod administrativ rezultă că examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În procesul examinării cauzei, instanța reține că reclamanta S.R.L. „Regional Transport" este un operator de transport rutier, constituit în urma reorganizării S.R.L. „Gloria Logistics" prin dezmembrare (separare), cu desprinderea unei părți din patrimoniul acesteia.

Prin Ordinul Agenției Naționale Transport Auto nr. 61 din 4 martie 2025, „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional", emis în temeiul cererii operatorilor de transport rutier S.R.L. „Moldtrans-Tur" (IDNO 1002600001235), S.R.L. „Gloria Logistics" (IDNO 1020600013858) și S.R.L. „Regional Transport" (IDNO 1024602009770), înregistrată cu nr. 01/1296 din 20 februarie 2025, s-a dispus modificarea Programului de transport rutier interraional și a listei operatorilor de transport rutier, prin excluderea S.R.L. „Moldtrans-Tur" și S.R.L. „Gloria Logistics" de la deservirea serviciilor regulate și stabilirea deservirii acestora de către S.R.L. „Regional Transport".

Prin același ordin, S.R.L. „Gloria Logistics" a fost obligată să restituie Agenției Naționale Transport Auto, în termen de 10 zile, autorizațiile de transport seria ANTA nr. 0117177–0117180, 0117869–0117870, 0116986–0116991, 0117877–0117880, 0118228–0118231, 0117873–0117876, 0116992–0116993, 0117143–0117152, 0117215–0117224, 0117191–0117200, 0117201–0117202, 0117153–0117162, 0117166–0117168, 0117171–0117172, 0117871–0117872, 0117073–0117102, 0128746–0128748, 0116980–0116981, 0116942–0116946, 0116822–0116829, 0116947–0116952, 0116953–0116954, 0117103–0117114, 0117115–0117126, 0117175–0117176, 0116955–0116956, 0116830–0116831, 0116957–0116962, 0116963–0116966, 0116967–0116970 și 0116832–0116839.

Totodată, S.R.L. „Moldtrans-Tur" a fost obligată să restituie autorizațiile de transport seria ANTA nr. 0114886, 0114954–0114955, 0115025–0115028, 0115035–0115036, 0115276–0115277, 0114883–0114884, 0116887–0116898 și 0115029–0115032, deținute pentru serviciile nominalizate (f.d. 7–8).

În urma reorganizării, S.R.L. „Regional Transport" deține autorizații de transport rutier seria ANTA nr. 0129729–0129732, valabile până la 23.08.2028; seria ANTA nr. 0129733–0129734, valabile până la 17.12.2028; seria ANTA nr. 0129735–0129740, valabile până la 04.08.2028; seria ANTA nr. 0129741–0129750, valabile până la 08.09.2028; seria ANTA nr. 0129751–0129794, valabile până la 21.08.2028; seria ANTA nr. 0129795–0129802, valabile până la 07.07.2028; seria ANTA nr. 0129803–0129808, valabile până la 02.08.2028; seria ANTA nr. 0129438–0129476, valabile până la 21.08.2028; seria ANTA nr. 0129668–0129677, valabile până la 02.08.2028; seria ANTA nr. 0129678–0129691; seria ANTA nr. 0129692–0129701, valabile până la 07.07.2028; seria ANTA nr. 0129702–0129711, valabile până la 23.08.2028; seria ANTA nr. 0129712–0129717, valabile până la 02.08.2028; seria ANTA nr. 0129893–0129896, valabile până la 17.12.2028; seria ANTA nr. 0129897–0129900, valabile până la 14.03.2029; seria ANTA nr. 0129901–0129904, valabile până la 17.12.2028; seria ANTA nr. 0129905–0129906, valabile până la 04.08.2028; seria ANTA nr. 0129907–0129908, valabile până la 23.08.2028; seria ANTA nr. 0129909–0129910, valabile până la 17.12.2028; seria ANTA nr. 0129911–0129912, valabile până la 02.08.2028; seria ANTA nr. 0129913–0129914, valabile până la 04.08.2028; și seria ANTA nr. 0129915–0129920, valabile până la 02.08.2028 (f.d. 17–20, 33–44).

Ulterior, la 19 mai 2025, S.R.L. „Regional Transport” a depus cererea nr. 16, prin care a solicitat rectificarea și înlocuirea autorizațiilor de transport rutier emise anterior, a căror valabilitate fusese stabilită pentru perioada anilor 2028–2029. Reclamanta a invocat faptul că autorizațiile respective ar fi fost eliberate pentru un termen redus, contrar prevederilor legale, solicitând reperfectarea acestora și stabilirea termenului legal de valabilitate de 8 ani, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere al Republicii Moldova (f.d. 9).

Prin răspunsul nr. 08/3-1-3257 din 9 iunie 2025, Agenția Națională Transport Auto a respins solicitarea reclamantei, motivând că autorizațiile de transport au fost eliberate cu respectarea cadrului normativ aplicabil (f.d. 10).

Nefiind de acord cu poziția autorității publice, la 26 iunie 2025, S.R.L. „Regional Transport” a formulat cererea prealabilă, în temeiul art. 19 din Codul administrativ, prin care și-a exprimat dezacordul față de răspunsul din 9 iunie 2025 și a reiterat solicitarea privind rectificarea termenului de valabilitate al autorizațiilor de transport (f.d. 11–12).

Prin răspunsul nr. 02/1-1-3987 din 15 iulie 2025, Agenția Națională Transport Auto a respins cererea prealabilă ca fiind depusă tardiv, reținând că aceasta a fost formulată cu depășirea termenului de 30 de zile calculat de la data comunicării actului administrativ individual (f.d. 13).

Ulterior, la 31 iulie 2025, S.R.L. „Regional Transport” a depus o nouă cerere, prin care a solicitat reexaminarea cererii prealabile. În susținerea demersului său, reclamanta a invocat faptul că autorizațiile de transport i-au fost eliberate în baza actelor de predare-primire care nu conțineau informații referitoare la căile și termenele de atac.

În acest context, reclamanta a invocat aplicabilitatea art. 165 alin. (2) din Codul administrativ, susținând că, în cazul în care actul administrativ individual nu conține o indicare corectă a căilor de atac, termenul pentru depunerea cererii prealabile este de un an de la data comunicării actului. Totodată, prin aceeași cerere, S.R.L. „Regional Transport” a solicitat repunerea în termen a cererii prealabile nr. 21 din 26 iunie 2025 (f.d. 14–15).

Prin răspunsul nr. 02/1-1-4454 din 11 august 2025, Agenția Națională Transport Auto a respins cererea reclamantei, indicând că chestiunea privind repunerea în termen pentru formularea acțiunii, precum și aprecierea caracterului tardiv al acesteia, ține de competența instanței de judecată și că reclamantei îi este deschisă calea adresării în instanța de contencios administrativ (f.d. 16).

În dezacord cu poziția și soluțiile adoptate de autoritatea publică în cadrul procedurii administrative și prealabile, S.R.L. „Regional Transport” a sesizat instanța de contencios administrativ, formulând o acțiune prin care a solicitat controlul judecătoresc al legalității actelor administrative contestate și obligarea Agenției Naționale Transport Auto la emiterea unui act administrativ individual favorabil.

Acțiunea a fost expediată în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, la 12 septembrie 2025, prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, fapt confirmat prin dovada de expediere anexată la materialele cauzei (f.d. 22). Ulterior, cererea de chemare în judecată a fost înregistrată pe rolul instanței la 16 septembrie 2025, sub nr. 05/20195 (f.d. 3–21).

Instanța de judecată relevă că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituţie, stă *principiul legalităţii* **și** *supremației dreptului*.

Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normelor juridice cuprinse în diverse acte normative cu normele juridice superioare ca forță juridică, iar toate acestea, cu normele constituționale (art. 7 din Constituție), precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (art. 4, alin. (2) și art. 8 din Constituție).

În domeniul dreptului administrativ, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiţii privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative. Importanţa principiului legalităţii presupune ca legea să fie respectată, această exigenţă existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal şi pentru autorităţile publice şi private.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigenţa este ca acestea să acţioneze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuţiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Art. 21 din Codul administrativ, intitulat ”Legalitatea” consacră principiul legalității ca fiind un principiu comun atît procedurii administrative, cît și procedurii contenciosului administrativ, statuînd că:

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

(2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

(3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Instanța de judecată relevă că principiul legalității poate fi analizat în două sensuri:

- *formal*, și
- *material*.

Legalitatea activității administrative se referă deopotrivă atît la *aspectul formal* (acționarea autorităților publice în limitele competenței și atribuţiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii administrative reglementate de lege), cît și *aspectul material* (acționarea autorităților publice în strictă conformitate cu actele legislative de nivel superior).

Se reiterează că în speță, acțiunea formulată de către reclamantă se circumscrie acțiunii în obligare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. b) și art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ al Republicii Moldova, fiind susceptibilă de examinare de către instanța de contencios administrativ.

Această calificare logică derivă direct din natura materială a obiectului urmărit de către societatea reclamantă.

În prezenta cauză, obiectul litigiului îl constituie verificarea legalității refuzului Agenției Naționale Transport Auto (ANTA), exprimat în urma examinării cererii și a cererii prealabile formulate de S.R.L. „Regional Transport”, precum și obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ individual favorabil.

În concret, reclamanta solicită modificarea termenului de valabilitate al autorizațiilor de transport emise în temeiul Ordinului nr. 61 din 4 martie 2025 în favoarea sa, prin stabilirea unui termen de 8 ani de la data emiterii, cu efectuarea modificărilor corespunzătoare în Programul de transport rutier interraional și în registrele de evidență ale ANTA, susținând că termenul de valabilitate stabilit pentru autorizațiile respective contravine art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere și solicită reperfectarea acestora. Prin răspunsul nr. 08/3-1-3257 din 9 iunie 2025, ANTA a respins solicitarea, motivând că autorizațiile au fost eliberate cu respectarea cadrului legal aplicabil.

În aceste condiții, refuzul autorității constituie o manifestare expresă de voință, susceptibilă de control judecătoresc în cadrul contenciosului administrativ. Prin urmare, instanța urmează să

verifice dacă ANTA a respectat principiul legalității, atât sub aspect procedural, cât și sub aspect material, și dacă refuzul de a rectifica termenul de valabilitate al autorizațiilor este întemeiat în fapt și în drept.

I. Referitor la respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a aspectului *formal* a principiului legalității, instanța de judecată relevă că legalitatea formală sau procedurală asigură desfășurarea unei proceduri administrative echitabile pentru cetățeni, iar Codul administrativ reglementează anumite garanții procedurale care au menirea de a garanta dreptul la o bună administrare prin desfășurarea unei proceduri administrative echitabile de către autoritățile publice.

Implicit, desfășurarea unei proceduri administrative de către autoritățile publice cu desconsiderarea garanțiilor procedurale reglementate de Codul administrativ în Cartea a doua, are ca efect nu doar încălcarea drepturilor procedurale ale participanților la procedura administrativă, ci afactează însăși substanța dreptului subiecților de drept la o procedură administrativă echitabilă, aceasta devenind una inechitabilă.

Din prevederile art. 11, alin. (1) și (2) Cod administrativ rezultă că actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

(2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, instanța reține că S.R.L. „Regional Transport” este persoana direct vizată de măsura administrativă solicitată, întrucât aceasta a adresat ANTA cererea privind modificarea termenului de valabilitate al autorizațiilor de transport deținute, prin stabilirea unui termen de 8 ani de la data emiterii.

Prin răspunsul nr. 08/3-1-3257 din 9 iunie 2025, ANTA a respins solicitarea, menținând termenul de valabilitate existent și refuzând acordarea avantajului solicitat de reclamantă.

Prin urmare, refuzul autorității publice reprezintă o măsură defavorabilă S.R.L. „Regional Transport”, deoarece afectează în mod direct interesul acesteia de a beneficia de autorizații de transport pentru termenul permis de lege, termen de opt ani, în loc de termenul actual de valabilitate.

Astfel, raportul juridic administrativ dedus judecății o privește nemijlocit pe reclamantă, iar refuzul contestat reprezintă o măsură defavorabilă acesteia, susceptibilă de a fi supusă controlului judecătoresc.

Din prevederile art. 44, alin. (1) Cod administrativ rezultă că sînt participanți la procedura administrativă: autoritatea publică, orice persoană fizică și juridică care a solicitat inițierea procedurii sau în privința căreia procedura a fost inițiată, precum și orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă.

Totodată, art. 44, alin. (3) Cod administrativ stabilește în mod imperativ faptul că autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoștință despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre inițierea sau desfășurarea procedurii administrative.

În speța de față, având în vedere natura procedurii administrative, nu se constată vreo încălcare sau posibilitate de afectare a drepturilor terțelor persoane prin procedura administrativă desfășurată de ANTA.

Din prevederile art. 70, alin. (1) și (2) Cod administrativ rezultă:

(1) Dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

(2) Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

În prezenta speță, procedura administrativă a fost demarată la cererea societății reclamante, iar actele emise în cadrul acesteia i-au fost comunicate în modul corespunzător. Deși dosarul nu conține dovezi explicite privind notificarea efectivă, reclamanta nu a contestat modul de comunicare, ceea ce sugerează că obligația legală de informare a fost respectată corespunzător.

Din prevederile art. 94, alin. (1) și (2) Cod administrativ, rezultă:

(1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

(2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

În speță, se constată că, anterior emiterii refuzului contestat, autoritatea publică nu a procedat la audierea directă a reclamantei în sensul art. 94 din Codul administrativ. Totuși, din materialele cauzei rezultă că S.R.L. „Regional Transport” a avut posibilitatea efectivă de a-și expune poziția, de a prezenta argumente și înscrisuri relevante, iar autoritatea publică a examinat demersurile formulate și a comunicat reclamantei poziția sa printr-un răspuns motivat.

Prin urmare, instanța apreciază că reclamantei i-a fost asigurată posibilitatea de a participa la procedura administrativă și de a-și valorifica drepturile procedurale, inclusiv prin formularea argumentelor și prezentarea probelor în susținerea solicitării sale.

Potrivit art. 123 din Codul administrativ, anumite vicii de formă și procedură ale actelor administrative individuale pot fi remediate până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță, inclusiv prin efectuarea ulterioară a audierii sau completarea motivării actului administrativ.

În circumstanțele speței, eventualul viciu constând în neefectuarea unei audieri formale prealabile nu a împiedicat reclamanta să-și exercite efectiv drepturile procedurale, aceasta având posibilitatea deplină de a-și prezenta poziția, argumentele și probele atât în procedura administrativă, cât și în cadrul controlului judecătoresc.

În consecință, se constată că, sub aspect formal-procedural, activitatea administrativă contestată nu este afectată de un viciu care, prin natura și consecințele sale, să justifice anularea refuzului contestat, urmând ca legalitatea acestuia sub aspect material să fie apreciată în raport cu circumstanțele de fapt și normele juridice aplicabile.

II. Referitor la respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a aspectului *material* al principiului legalității, instanța de judecată relevă că pentru a stabili dacă actele contestate de către reclamantă sunt legale și întemeiate, instanța de judecată le va raporta la prevederile relevante ale legislației.

Conform art. 220, alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt

obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

Art. 93 Cod administrativ stabileşte sarcina probaţiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), *fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale*. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

S.R.L. „Regional Transport" este un operator de transport rutier, constituit în anul 2024, în urma reorganizării S.R.L. „Gloria Logistics" prin dezmembrare (separare), cu transmiterea unei părți din patrimoniul acesteia, inclusiv a unor servicii regulate de transport.

Prin Ordinul Agenției Naționale Transport Auto nr. 61 din 4 martie 2025, S.R.L. „Regional Transport" i-a fost atribuit dreptul de a deservi serviciile regulate anterior deservite de S.R.L. „Gloria Logistics", în condițiile și limitele stabilite prin ordinul menționat.

În executarea acestuia și ca urmare a reorganizării, reclamantei i-au fost eliberate autorizații de transport rutier, inclusiv seria ANTA nr. 0129438–0129476 și nr. 0129668–0129717, cu termene de valabilitate stabilite până în anul 2028 (f.d. 17–20, 33–44).

La 19 mai 2025, S.R.L. „Regional Transport" s-a adresat ANTA, solicitând eliberarea unor noi autorizații cu termen de valabilitate de 8 ani și contestând termenul stabilit pentru cele existente (f.d. 9).

Prin răspunsul nr. 08/3-1-3257 din 9 iunie 2025, ANTA a respins solicitarea, explicând că, în urma reorganizării prin separare, S.R.L. „Regional Transport", în calitate de succesor de drept al S.R.L. „Gloria Logistics", a preluat drepturile și obligațiile acesteia, inclusiv serviciile regulate și condițiile în care acestea erau deservite. În consecință, autoritatea a considerat că reclamanta urmează să continue prestarea serviciilor în baza autorizațiilor deținute, eliberate în conformitate cu legislația în vigoare (f.d. 10).

În aceste circumstanțe, se constată că pretențiile reclamantei vizează nemijlocit termenul de valabilitate al autorizațiilor de transport emise în contextul punerii în aplicare a Ordinului nr. 61 din 4 martie 2025, reclamanta susținând că acestea trebuiau să fie eliberate pentru un termen de 8 ani de la data emiterii.

În conformitate cu art. 5 din Codul transporturilor rutiere nr. 150 din 17.07.2014, sunt stabilite următoarele noțiuni relevante pentru soluționarea speței: [...] *autorizaţie de transport rutier de persoane prin servicii regulate* – document care atestă dreptul operatorului de transport rutier de a efectua transport rutier contra cost de persoane prin servicii regulate pe un anumit traseu, conform graficului de circulaţie prestabilit şi programului de transport rutier, pe perioada sa de valabilitate; [...] *operator de transport rutier* – orice întreprindere care efectuează transport rutier, contra plată, cu vehicule rutiere deţinute în proprietate, în leasing financiar sau locaţiune şi este înregistrată în modul corespunzător. [...]"

Potrivit art. 6 alin. (1)-(3) din Codul transporturilor rutiere, administrarea transporturilor rutiere este exercitată prin administrare publică şi managementul operatorilor de transport rutier, al întreprinderilor ce prestează activităţi conexe transportului rutier, precum şi al asociaţiilor profesionale de profil, organizaţiilor patronale şi sindicale reprezentative din domeniu. Administrarea transportului rutier se organizează cu respectarea următoarelor principii: [...] c) garantarea respectării drepturilor şi intereselor consumatorilor de servicii de transport rutier; c1) respectarea cadrului normativ din domeniul muncii, al securității și sănătății în muncă; d) rezolvarea problemelor de ordin economic, social şi de mediu ale localităţilor; e) administrarea eficientă a bunurilor aparținând sistemelor de transport rutier proprietate a unităţilor administrativ-teritoriale; f) utilizarea eficientă a fondurilor publice în activitatea de administrare

sau executare a transportului rutier în trafic local; g) deplasarea în condiţii de siguranţă şi de confort, inclusiv prin asigurarea de risc a mărfurilor şi a persoanelor transportate; h) autonomia sau independenţa financiară a operatorilor de transport rutier; i) susţinerea dezvoltării economice a localităţilor prin realizarea unei infrastructuri de transport moderne; j) satisfacerea necesităţilor de transport ale populaţiei şi ale agenţilor economici pe teritoriul unităţilor administrativ-teritoriale prin servicii de calitate în conformitate cu documentele normative; k) accesul egal şi liber al persoanelor la procurarea biletelor de călătorie pentru transportul rutier prin servicii regulate. [...] Administrarea publică în domeniul transporturilor rutiere este exercitată de autorităţile administraţiei publice centrale de specialitate, de autorităţile administraţiei publice locale şi de alte autorităţi abilitate prin lege, în limitele competenţelor. [...]

Conform art. 9 alin. (1) –(2) din Codul transporturilor rutiere, funcţiile de bază ale Agenţiei sunt: [...] b) eliberarea autorizaţiilor pentru activităţile de transport rutier sau pentru activităţile conexe transportului rutier, prevăzute de prezentul cod. [...]Agenția are următoarele atribuții principale: a) monitorizează implementarea principiilor de formare și modificare a programelor de transport rutier raionale; b) elaborează și aprobă programul de transport rutier interraional şi programul de transport rutier internațional; c) avizează, în termen de 20 de zile, modificările propuse la programele de transport rutier raionale în vederea asigurării corelării acestora cu programul de transport rutier interraional; d) autorizează activitățile de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional și internațional, conform prevederilor legislației naționale, acordurilor și convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte. [...]

Potrivit art. 22 alin.(1) din Codul transporturilor rutiere, prestarea serviciilor de transport rutier contra cost este condiționată de notificare și de înregistrarea prealabilă în sistemul informațional „e-Autorizație transport.

Art. $31^1$ alin. (1) din Codul transporturilor rutiere, stabilește că în toate cazurile, autorizațiile de transport rutier și duplicatele acestora se eliberează în formă de documente electronice, transmise la adresele electronice ale solicitanților, dacă aceasta sunt indicate, cu respectarea, după caz, a rigorilor cu privire la documentul electronic stabilite de lege. În situațiile în care eliberarea originalului autorizației de transport rutier pe suport de hârtie este cerută de solicitant sau impusă expres de legea care reglementează regimul juridic al actului permisiv respectiv ori de un tratat/acord internațional, pe lângă emiterea actului pe suport de hârtie se eliberează și un exemplar în formă de document electronic sau, după caz, o confirmare oficială în format electronic despre emiterea actului permisiv. Agenția nu poate solicita confirmarea recepționării actului permisiv prin semnătură olografă în borderoul sau registrul Agenției, fie prin orice tip de document pe suport de hârtie, în cazul în care nu s-a cerut sau nu s-a impus de lege eliberarea pe suport de hârtie a actului permisiv.

În conformitate cu art. $31^2$ alin. (1) lit. b) din Codul transporturilor rutiere, autorizațiile de transport rutier se eliberează: b) operatorilor de transport rutier care efectuează servicii de transport rutier de persoane pe teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit art. 32 alin.(1) din Codul transporturilor rutiere, autorizația de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional, interraional și internațional se eliberează de către autoritatea competentă pentru cursele cuprinse în programele de transport rutier locale, municipale, raionale, interraionale și internaționale, împreună cu graficul de circulație aferent cursei respective, pentru operatorul de transport rutier înregistrat oficial în Registru.

În sensul art. 33 alin. (1)-(2), (5) din Codul transporturilor rutiere, există următoarele tipuri de programe de transport rutier: a) program de transport rutier local; b) program de transport rutier municipal; c) program de transport rutier raional; d) program de transport rutier interraional; e) program de transport rutier internațional. Programele de transport rutier se elaborează, se aprobă și se modifică de către autoritățile competente, în condițiile prezentului cod, ținând cont de necesitățile de transport existente ale populației și de evoluția acestora. Programele de transport rutier includ cursele ce acoperă necesitățile menționate, cu respectarea criteriilor prevăzute în prezentul cod. [...] Programul de transport rutier interraional se elaborează, se aprobă și se modifică de către Agenție la propunerea autorităților administrației publice locale de nivelul întâi sau de nivelul al doilea ori la propunerea operatorilor de transport rutier, în condițiile prezentului cod. Programul de transport rutier interraional se publică pe pagina web oficială a Agenției.

Art. 37 din același act normativ reglementează cazurile și condițiile în care programele de transport rutier pot fi modificate. Astfel, potrivit alin. (1), programele de transport rutier pot fi modificate prin: a) introducerea de noi rute;

b) prelungirea unei rute existente fără modificarea orelor de plecare existente;

c) excluderea rutelor, în cazul retragerii autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate și al inoportunității scoaterii rutei respective la concurs;

d) modificarea numărului de curse;

e) modificarea graficelor de circulație și/sau itinerarelor;

f) includerea/excluderea autogărilor și/sau a stațiilor publice pe teritoriul unei localități;

g) modificarea regimului de deservire;

h) modificarea cerințelor minime privind capacitatea de îmbarcare și categoria de confort ale vehiculului rutier;

i) modificarea operatorului de transport rutier în urma desfășurării concursului de atribuire a serviciului regulat de transport rutier de persoane în trafic interraional sau raional.

Potrivit art. 38 alin. ($1^1$), (16) din Codul transporturilor rutiere, transportul rutier de persoane prin servicii regulate în trafic raional și interraional se efectuează de către operatorii de transport rutier autohtoni în baza autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate, care se eliberează împreună cu graficele de circulație. În cazul programului de transport rutier interraional și al celui raional, operatorii de transport rutier antrenați la deservirea rutei/cursei sunt desemnați doar în bază de concurs, cu excepția cazurilor de reorganizare a operatorilor de transport rutier, efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr.845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi. Termenul de valabilitate a autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional şi interraional este de 8 ani. În cazul în care acest lucru este justificat de condițiile de operare a serviciului regulat, autorizația poate fi prelungită cu cel mult jumătate din termenul inițial. Condițiile care justifică prelungirea autorizației se aprobă de Guvern. La modificarea programului de transport rutier conform art.37 alin.(1) lit. b), e)–h), noile autorizații de transport rutier eliberate vor avea termenul de valabilitate identic cu cel al autorizațiilor anterioare.

Aderent, alin. (19) al aceluiași articol stabilește că autorizaţia de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional şi interraional este un act nominal al operatorului de transport rutier şi nu este transferabilă.

După cum rezultă din pct.4 al Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.854 din 28 iulie 2006 (în continuare, Regulament), Agenții transportatori pot presta următoarele categorii și tipuri de servicii de transport al pasagerilor: a)

categorii de transporturi: - naționale; - internaționale; b) tipuri de transporturi: - în folos public: pe rute regulate; neregulate (ocazionale): la comandă; turistice; - în regim de taxi; - în folos propriu. c) după regimul executării: obișnuite; rapide (cu un număr limitat de opriri intermediare); expres (fără opriri intermediare).

Raportând cadrul normativ incident la circumstanțele de fapt stabilite în cauză, instanța reține, cu titlu preliminar, că Ordinul Agenției Naționale Transport Auto nr. 61 din 4 martie 2025 a fost emis de autoritatea competentă, în limitele atribuțiilor conferite de Codul transporturilor rutiere, ANTA fiind abilitată atât să aprobe și să modifice programul de transport rutier interraional, cât și să autorizeze activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional și să elibereze autorizațiile corespunzătoare.

În executarea ordinului menționat, ANTA a atribuit S.R.L. „Regional Transport" dreptul de a deservi serviciile regulate anterior deservite de S.R.L. „Gloria Logistics", ca urmare a reorganizării acesteia prin dezmembrare. Potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, S.R.L. „Regional Transport" a fost înregistrată la 13 iunie 2024 (f.d. 6).

Potrivit art. $4^1$ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 160/2011, autorizația constituie un act permisiv prin care se acordă titularului anumite drepturi de activitate și se atestă întrunirea condițiilor prevăzute de lege. Prin urmare, autorizația de transport rutier reprezintă un act permisiv individual, emis în considerarea unui titular determinat.

În același timp, art. 6 alin. (5) din aceeași lege instituie regula potrivit căreia titularul actului permisiv nu este în drept să transmită unei alte persoane actul sau copia acestuia, cu excepția cazurilor în care transmiterea ori transferul este permis expres de legea care reglementează actul respectiv.

S.R.L. „Regional Transport" este o persoană juridică distinctă de S.R.L. „Gloria Logistics". Prin urmare, faptul reorganizării prin dezmembrare și al transmiterii unei părți din patrimoniul întreprinderii reorganizate nu poate conduce, prin el însuși, la transferul autorizațiilor de transport către noua persoană juridică, în condițiile în care legislația specială stabilește un regim juridic propriu al acestor acte permisive.

În acest sens, prezintă relevanță art. 38 alin. (19) din Codul transporturilor rutiere, potrivit căruia autorizația de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional și interraional este un act nominal al operatorului de transport și nu este transferabilă.

Prin urmare, autorizația emisă S.R.L. „Gloria Logistics" nu putea fi transmisă ca atare S.R.L. „Regional Transport", chiar dacă, în temeiul normelor privind reorganizarea persoanelor juridice, anumite drepturi și obligații ale întreprinderii reorganizate au trecut asupra reclamantei.

Instanța face, astfel, distincție între dreptul de a deservi serviciile regulate, atribuit S.R.L. „Regional Transport" prin Ordinul nr. 61 din 04 martie 2025, și autorizația de transport rutier, care constituie un act permisiv nominal și netransferabil. Reorganizarea putea constitui temei pentru continuarea de către S.R.L. „Regional Transport" a deservirii serviciilor regulate respective, fără organizarea unui nou concurs, însă nu putea avea ca efect transferul către aceasta al autorizațiilor emise anterior pe numele S.R.L. „Gloria Logistics".

În același timp, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 160/2011 reglementează instituția reperfectării actului permisiv, aceasta intervenind în cazul schimbării numelui sau denumirii titularului ori al modificării altor date reflectate în act, atunci când actualizarea acestora este necesară pentru identificarea legăturii dintre actul permisiv, obiectul acestuia și titular.

În speță însă, nu ne aflăm în situația unei simple modificări a denumirii titularului sau a altor date ale aceluiași operator. S.R.L. „Regional Transport" este o persoană juridică distinctă de

S.R.L. „Gloria Logistics”, iar autorizațiile emise în executarea Ordinului nr. 61 din 04 martie 2025 poartă numere distincte față de autorizațiile deținute anterior de S.R.L. „Gloria Logistics”.

Prin urmare, ANTA nu a procedat la reperfectarea autorizațiilor fostului operator, ci a emis pe numele S.R.L. „Regional Transport” autorizații distincte, aferente serviciilor regulate atribuite acestui operator. În aceste condiții, nu poate fi reținută aplicabilitatea art. 7 alin. (5) din Legea nr. 160/2011, potrivit căruia termenul de valabilitate al actului permisiv reperfectat nu poate depăși termenul indicat în actul permisiv care se reperfectează. Această normă presupune existența unui act permisiv inițial care continuă să existe și este supus reperfectării, situație care nu se regăsește în prezenta cauză.

În consecință, termenul de valabilitate al autorizațiilor eliberate S.R.L. „Regional Transport” urma să fie determinat potrivit normei speciale din art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere, care stabilește că termenul de valabilitate al autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional și interraional este de 8 ani.

Nu poate fi reținut argumentul ANTA potrivit căruia, în temeiul art. 205 și 206 din Codul civil și al art. 32 din Legea nr. 845/1992, S.R.L. „Regional Transport” a preluat nu doar drepturile și obligațiile S.R.L. „Gloria Logistics”, ci și termenul de valabilitate aferent autorizațiilor deținute de aceasta.

Normele invocate de autoritatea publică reglementează efectele reorganizării sub aspectul succesiunii în drepturi și obligații, însă acestea nu pot fi interpretate în sensul derogării de la regimul juridic special al autorizațiilor de transport, care, potrivit art. 38 alin. (19) din Codul transporturilor rutiere, sunt nominale și netransferabile.

Cu alte cuvinte, succesiunea juridică rezultată din reorganizare poate explica dobândirea dreptului de a continua deservirea serviciilor regulate, însă nu poate transforma o autorizație nominală și netransferabilă a fostului operator într-o autorizație a succesorului, cu preluarea automată a termenului de valabilitate al acesteia.

Totodată, faptul că S.R.L. „Regional Transport” a dobândit dreptul de deservire a serviciilor respective ca urmare a reorganizării, și nu în urma unui concurs, nu constituie, în sine, temei legal pentru diminuarea termenului de valabilitate al autorizațiilor emise acestui operator. Excepția privind reorganizarea prevăzută de art. 38 alin. ($1^1$) privește modalitatea atribuirii serviciului, însă nu instituie o derogare de la termenul legal de valabilitate al autorizației nou emise.

Prin urmare, odată ce ANTA a atribuit S.R.L. „Regional Transport” serviciile regulate respective și a emis pe numele acesteia autorizații de transport distincte, termenul de valabilitate al acestora urma să fie stabilit potrivit normei speciale prevăzute de art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere, respectiv 8 ani de la data emiterii.

În consecință, stabilirea unui termen de valabilitate redus, prin raportare la perioada rămasă din valabilitatea autorizațiilor anterior deținute de S.R.L. „Gloria Logistics”, nu își găsește suport în dispozițiile legale aplicabile, întrucât aceste autorizații nu au fost transferate sau reperfectate, ci au fost înlocuite prin acte permisive distincte, emise pe numele S.R.L. „Regional Transport”.

În context, se reține că exercitarea dreptului discreționar al autorității publice, reglementat de art. 16 alin. (1) din Codul administrativ, presupune adoptarea unor măsuri în limitele competenței conferite de lege, cu respectarea scopului pentru care aceasta a fost acordată, în condiții de legalitate, motivare și bună-credință.

Potrivit principiului legalității consacrat de art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice sunt obligate să acționeze exclusiv în temeiul și în limitele competențelor conferite de

lege, orice măsură administrativă urmând a fi justificată printr-un scop legitim, determinat de cadrul normativ aplicabil.

În același sens, art. 29 din Codul administrativ impune ca orice măsură administrativă care afectează drepturi sau interese legitime să respecte principiul proporționalității, fiind admisibilă doar în măsura în care este adecvată, necesară și rezonabilă raportat la scopul urmărit. Or, ingerința este rezonabilă doar în ipoteza în care nu produce o atingere excesivă raportat la interesul public protejat.

Totodată, potrivit art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie motivate, motivarea reprezentând o garanție esențială a legalității, întrucât permite verificarea raționamentului autorității și a respectării limitelor de competență. Lipsa unei motivări reale, complete și coerente echivalează cu o afectare a legalității actului administrativ.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, prevede și sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestor condiții. Or, în sensul enunțat, unul din elementele de bază ale unui act administrativ, este motivarea.

Conform prevederilor art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferente de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare. Ceea ce exclude poziția pârâtului că, este de ajuns doar actul administrativ fără să fie necesară motivarea acestuia.

În conformitate cu art. 225 din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, controlul judecătoresc fiind limitat exclusiv la legalitatea exercitării dreptului discreționar de către autoritatea publică. Astfel, verificarea instanței se circumscrie exclusiv următoarelor aspecte: dacă autoritatea și-a exercitat dreptul discreționar, dacă a luat în considerare toate faptele relevante, dacă a respectat limitele legale ale competenței sale și dacă a acționat în conformitate cu scopul conferit de lege.

Deși potrivit art. 225 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, în sarcina autorității publice este pusă obligația de motivare motivarea în fapt, adică oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul, obligație care rezultă expres din prevederile art. 118 alin. (2) Cod administrativ.

Prin urmare, instanța este îndreptățită să verifice dacă motivele invocate de autoritatea publică sunt reale, pertinente și suficiente pentru a justifica soluția adoptată, totodată, dacă autoritatea a luat în considerare toate circumstanțele relevante ale cauzei, a aplicat corect cadrul normativ incident și a motivat suficient soluția adoptată.

Pentru soluționarea cererii S.R.L. „Regional Transport”, prezenta cauză impunea examinarea, în ansamblu, a efectelor reorganizării S.R.L. „Gloria Logistics”, a caracterului nominal și netransferabil al autorizațiilor de transport, a faptului că autorizațiile eliberate reclamantei poartă numere distincte și reprezintă acte permisive emise pe numele unui alt operator, precum și a termenului de valabilitate prevăzut expres de art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere.

Prin urmare, simpla invocare de către ANTA a faptului că reclamanta a preluat, ca efect al reorganizării, drepturile și obligațiile S.R.L. „Gloria Logistics” nu este suficientă pentru a

demonstra că toate circumstanțele relevante au fost examinate și că termenul de valabilitate al autorizațiilor a fost stabilit în conformitate cu legea.

În aceste condiții, instanța constată că autoritatea publică pîrîtă nu a realizat o analiză completă a circumstanțelor relevante și nu a justificat în mod suficient temeiul juridic pentru menținerea termenului de valabilitate al autorizațiilor în limitele termenelor aferente fostului operator. Or, motivarea actului administrativ trebuie să permită atât destinatarului, cât și instanței să înțeleagă raționamentul care a determinat soluția adoptată și să verifice conformitatea acesteia cu legea.

Aderent, se reține că, prin refuzul de a recunoaște termenul legal de valabilitate al autorizațiilor emise pe numele S.R.L. „Regional Transport", autoritatea publică a încălcat și prevederile art. 30 alin. (2) din Codul administrativ, potrivit cărora autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care afectează situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege, atunci când acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În speță, S.R.L. „Regional Transport" a dobândit, prin Ordinul nr. 61 din 4 martie 2025, dreptul de a deservi serviciile regulate respective, iar ANTA a emis în acest sens autorizații noi, nominale, pe numele reclamantei. În lipsa unei norme legale care să permită stabilirea unui termen inferior celui prevăzut de art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere, autoritatea nu putea limita efectele juridice ale acestor autorizații prin raportare la termenul de valabilitate al autorizațiilor deținute anterior de S.R.L. „Gloria Logistics".

Prin urmare, diminuarea termenului de valabilitate al autorizațiilor emise reclamantei nu este susținută de un temei legal și nu rezultă că ar fi fost justificată de o necesitate de interes public, astfel încât măsura dispusă de autoritatea pârâtă contravine exigențelor art. 30 alin. (2) din Codul administrativ.

Analizând circumstanțele expuse supra, instanța concluzionează că, în speță, principiul proporționalității nu a fost respectat, deoarece eliberarea autorizațiilor de transport pe numele S.R.L. „Regional Transport" cu un termen de valabilitate inferior celui prevăzut de art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere nu a fost justificată printr-un temei legal obiectiv și nici prin existența unor circumstanțe care să impună o asemenea limitare. În aceste condiții, măsura autorității pârâte apare ca fiind nejustificată și disproporționată în raport cu dreptul reclamantei de a beneficia de termenul legal de valabilitate al autorizațiilor nou emise.

Pe cale de consecință, susținerile pârâtei nu pot fi reținute, întrucât nu sunt de natură să răstoarne argumentele invocate de reclamantă și nu conving instanța cu privire la legalitatea refuzului de a stabili pentru autorizațiile de transport emise pe numele S.R.L. „Regional Transport" termenul de valabilitate prevăzut de art. 38 alin. (16) din Codul transporturilor rutiere.

În acest context, instanța de judecată constată că încălcările invocate în prezenta acțiune se confirmă pe baza cadrului normativ aplicabil la data desfășurării procedurii administrative, astfel că revendicările reclamantei sunt întemeiate și urmează a fi admise integral.

Reieșind din considerentele expuse, instanța constată că refuzul Agenției Naționale Transport Auto de a modifica termenul de valabilitate al autorizațiilor de transport emise în favoarea S.R.L. „Regional Transport" este neîntemeiat și contravine cadrului normativ aplicabil.

În consecință, se impune obligarea Agenției Naționale Transport Auto să emită actul administrativ individual favorabil, prin modificarea termenului de valabilitate al autorizațiilor emise în baza Ordinului nr. 61 din 4 martie 2025 în favoarea S.R.L. „Regional Transport", IDNO 1024602009770, cu ulterioarele modificări, astfel încât acestea să fie valabile pentru un termen

de 8 ani de la data emiterii, precum și să efectueze actualizările corespunzătoare în Programul de transport rutier interraional și în registrele de evidență ale Agenției Naționale Transport Auto.

Această soluție nu reprezintă o ingerință în competențele autorității administrative, ci reafirmă obligația autorității de a aplica legea în mod corect, rezonabil și în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. ”Regional Transport”.

Se obligă Agenția Națională Transport Auto să emită actul administrativ individual favorabil, și anume, să modifice termenul de valabilitate al autorizațiilor emise în baza Ordinului nr. 61 din 04 martie 2025 în favoarea S.R.L. ”Regional Transport”, IDNO: 1024602009770, cu ulterioarele modificări, pe un termen de 8 (opt) ani din data emiterii, cu actualizarea ulterioară a Programului de transport rutier interraional și a registrelor de evidență ale Agenției Naționale Transport Auto.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecătorul Gheorghe MÎȚU